

ARGUMENTAREA OPTIMIZĂRII FACTORILOR INFLAȚIEI CA O CONDIȚIE A CREȘTERII ECONOMICE

Gheorghe ILIADI, dr.hab, prof. cercet., INCE

Scopul acestui articol este consacrat problemei modernizării politicii antiinflaționiste. Actualitatea materialului prezentat rezidă în recomandările orientate spre stabilizarea inflației în economia națională. Sarcina primordială se consideră elaborarea unui nou sistem de măsuri de optimizare, care în baza complexului de mijloace economice, financiar-creditare și administrativ-legislative armonizate și integrate, vor echilibra corelația masei monetare. Implementarea acestor măsuri urgente și neamânate ne asigură direcționarea prioritară spre creșterea economică.

Cuvinte cheie: inflație, optimizare, antiinflație, creștere economică

Conținutul de bază. În baza conceptelor teoretice, nivelul de dezvoltare a unei economii echilibrate este determinat de coraportul a amplitudinii impactului direct a fondurilor bugetar-bancare din partea statului și de influența indirectă a instrumentelor de piață în curs de dezvoltare. Totodată, echilibrul între nivelul inflației și mărimea normativă argumentat științific se stabilește, după cum este cunoscut, prin intermediu a acordului dintre volumelor masei mărfurilor și a serviciilor prestate cu volumul masei monetare în circulație.

De aceea, politica economică a statului orientată, în cele din urmă, la asigurarea menținerii acestui coraport la nivel normativ, ar trebui să fie o condiție principală pentru creșterea economică și ar trebui să se bazeze pe caracteristicile specifice ale procesului de circulație a masei monetare.

În conformitate cu aceste argumente, în condițiile actuale, bazate pe legislația existentă, autoritățile publice trebuie să îndeplinească o serie de măsuri pentru supravegherea și asigurarea corecțiilor operative a funcționării structurilor instituționale a sistemului financiar, anticipând tendințele destabilizatoare în punerea în aplicare a politicii antiinflaționiste. Se are în vedere cel mai răspândit model de optimizare a fondurilor monetare în parametrii cunoscute a structurilor și direcțiilor de perfecționare a eficienței politicii monetar-creditare, sistemul fiscal, precum și a relațiilor bugetare și interguvernamentale, adică a tot, ce determină reglarea operativă a nivelului inflației și a stabilizarea pe această bază a situației financiare dezvoltate și mature.

Astfel, putem generaliza că modelul de optimizare a proceselor inflaționiste are drept obiectiv de a stabili bazele metodice a monitorizării condițiilor asigurării echilibrului financiar-economic, orientările organizațional-structurale și informaționale, evaluările analitice corelațiilor dintre cerere și ofertă, precum și caracteristici de tehnici, procedee și abordări de control a administrării politicilor bugetar-fiscale și monetar-creditare cu scopul stimulării economiei la etapa

ARGUMENTS FOR OPTIMIZATION OF INFLATION FACTORS AS A CONDITION OF ECONOMIC GROWTH

Gheorghe ILIADI, PhD, prof. research., INCE

The purpose of this article is devoted to the problem of modernization of anti-inflationary policies. The actuality of presented material resides in recommendations aimed at stabilizing inflation in the national economy. The primary task considers development of a new optimization measures system, which based on complex economic, of financial-credit and administrative-legislative means, harmonized and integrated will balance correlation of money supply. Implementation of these urgent and that cannot be postponed and provides priority targeting for growth of economy.

Key words: inflation, optimization, anti-inflation, economic growth

JEL Classification: E31, F33, F43, E52

The basic content. Based on theoretical concepts, level of development of a balanced economy is determined by the scale of the impact of direct correlation of budgetary funds of the state and of the indirect influence of developing market instruments. Also, the balance between inflation and scientifically normative size of it is determined, as is known, through agreement between volumes of mass of goods and services with volume of money supply in circulation.

That is why, economic policy of the state oriented, ultimately, for ensuring the preservation of this correlation at normative level, should be a primary requirement for growth of economy and should be based on the specific characteristics of the process of money supply circulation.

According to these arguments, during current conditions, based on existing legislation, public authorities must fulfill a number of measures for monitoring and ensuring operational corrections of the function of institutional structures of the financial system, with anticipation of destabilizing trends in the implementation of anti-inflation policy. It is contemplated the most common optimization model of monetary funds in known parameters of structures and directions for improvement of the efficiency of monetary-credit policy, of tax system as well as of budgetary and intergovernmental relations, in other words of all, that determine operative adjustment of inflation and the stabilization on this basis of the developed and mature financial situation.

So, we can generalize the optimization model of inflationary processes aims to establish methodical basis of monitoring conditions for ensuring financial-economic balance, for organizational-structural and information orientations, analytical evaluations of the correlation between supply and demand as well as characteristics of the techniques, processes and approaches of the control management of the budgetary -

de "răcire" sau începutul slăbirii lor în caz de "supraîncălzire".

Mai mult decât atât, pe baza celor de mai sus, se poate presupune, că trecerea la utilizarea modelului economic a optimizării impactului factorilor inflaționisti, permite de a determina și corecta totodată nivelul inflației și alți factori de dezechilibru (șomaj, activitatea de investiții și nivelul de concurență pe piață etc.). Importanța acestui model constă în faptul că rezultatele pot fi folosite pentru îmbunătățirea politicii autorităților de echilibrare a economiei naționale și a realizarea creșterii indicatorilor macroeconomici.

Ar trebui să se țină cont de faptul că, obiectivele macroeconomice generale ale reglementării guvernamentale se formulează în mod egal în abordări diferite. Această diferență de concepte reglementează prioritățile planurilor țintă intermediare și finale. Aceste provocări includ: fluctuații în producția și ocuparea forței de muncă, stabilizarea prețurilor, creșterea ratei de creștere a venitului național, optimizarea balanței de plăți. Se pare că soluția de astfel de probleme pentru dezvoltarea stabilă a economiei naționale a fiecărei țări. Nu este o excepție și economia națională a Republicii Moldova, pentru care identificarea de modalități de a realiza aceste obiective și, mai presus de toate, stabilitatea prețurilor ar trebui să fie fundamentul de orice program (opțional) de ieșire din criză și stabilizarea pe termen lung.

Cu toate acestea, o analiză a problemelor macroeconomice ale reglementării de stat arată, că soluțiile lor pe plan intern pot fi necoordonate. Astfel, stabilizarea prețurilor în cadrul programelor anti-inflaționiste are ca efect, de regulă, reducerile ratelor de creștere a venitului național, lipsa de investiții de capital interne și externe, creșterea șomajului etc. În această situație, la etapa inițială a reformării, este important în rândul sarcinilor inițiale de a înainta problema soluționării atingerii optimizării și ulterioarei stabilizării a masei monetar-creditare în circulație. În același timp, formarea complexelor de măsuri a reglării economice ar trebui să poarte doar un caracter cu un singur scop (unic) care urmărește doar predestinare anti-inflaționistă. Și numai cu realizarea a optimizării masei monetare (în limitele programate 3-5%), măsurile influenței guvernamentale trebuie să dobândească deja o orientare cu scopuri multiple pentru menține stabilă a circulației masei monetare.

Mai mult decât atât, este necesar de avut în vedere, că combinarea într-un complex a tipuri variatori a măsurilor realizate în același timp de către guvern, orientate la atingerea sarcinilor intermediare reciproc contradictorii. Aceasta va cere de la organele de stat realizarea acțiunilor precise și mobile, bine echilibrate, a monitorizării atât prognozarilor rezultatelor obținute cât și la momentul oportun a influenței corective în scopul neutralizării efectelor negative. De aici reiese, că acest lucru implică faptul că programul de reglementare de stat a economiei trebuie, în primul rând, să se ia în vedere problemele reale ale ciclului economic, și în al doilea rând, să se bazeze pe concepte teoretice specifice recomandate. Totodată au fost interpretate în mod diferit rolul și locul a politicii monetar-creditare și fiscal-bugetare în teoria

fiscal and monetary-credit policies in order to stimulate economy at the stage of "cooling" or of the beginning of their weakening in case of "overheating".

Moreover, based on the above, it can be assumed that transition to the economic model of maximizing of inflationary factors impact, allows to determine and correct at the same time the level of inflation and of other factors of imbalance (unemployment, investment activity and level of market competition, etc.). The significance of this model is that the results can be used for improving of authorities' policy of balancing of the national economy and of achievement increase of macroeconomic indicators.

It should be taken into account that, the overall government regulation's macroeconomic objectives are formulated equally in different approaches. This difference in concepts regulate intermediary and final target plans priorities. These challenges include: fluctuations in production and employment, stabilizing of prices, the growth of national income growth rate, optimization of the balance of payments. It seems that the solution of such problems is necessary for the stable development of the national economy of each country. There is no exception and the national economy of the Republic of Moldova for which the identification of ways for achievement of these objectives and, above all, price stability should be the foundation of any program (optional) for getting out of crisis and long-term stabilization of economy.

However, an analysis of the macroeconomic problems of state regulation shows that their solutions can be internally not coordinated. Thus, price stabilization within the anti-inflationary programs has as an effect usually of reduction of national income's growth rates, lack of domestic and foreign capital investment, growth of unemployment, etc. In this case, at initial stage of reform, it is important among the initial tasks to consider the issue of achieving of optimization and subsequent of stabilization of the money supply in circulation. At the same time, the formation of complexes of economic adjustment measures should wear a character of only a single purpose (unique) aimed for only anti-inflationary predestination. And only by achieving optimization of money supply (scheduled within the limits of 3-5%), government influence measures must already acquire multi-purpose orientation for maintaining stable monetary circulation.

Moreover, it is necessary to consider, that a complex combination of various types of measures carried out at the same time by government, aimed at reaching mutually contradictory intermediate tasks. This will require from public bodies achievement of precise actions and mobile, well balanced, for monitoring both forecasting results as well as timely corrective influence to neutralize negative effects. From this it follows, that it implies that program of state regulation of economy should primarily take into account real problems of the economic cycle, and secondly, to rely on specific theoretical recommended concepts. At the same time there were interpreted differently role and place of

reglementării de stat și prioritățile sale în sistemul indicațiilor cu scopul prevăzut (obiective intermediare de reglementare de stat).

În acest sens, se presupune că se poate de a evidenția două direcții principale de căi a politicii economice, care diferit determină caracterul legăturii cauză-efect în cadrul proceselor economice, și, ca urmare, care realizează punerea sarcinilor în reglementarea bancară și bugetare. Înainte de toate, o atenție deosebită se acordă deversor abordări în alegerea a obiectivelor intermediare, precum și în stabilire a priorităților în scopuri de reglementare finale.

Principala baza conceptuală a politicii economice în țările cu economii de piață pe parcursul a mai mult de cinci decenii de după război mondial a fost doctrina keynesistă. Bazându-se pe analiza ciclității dezvoltării economiei capitaliste și a caracterul distructiv al crizei general economice, John Keynes, ca o premisă inițială teoretică în concepția sa a utilizat ipoteza de instabilitate internă a economiei de piață. Aceasta instabilitate se generează de insuficiența cererii pentru resurse, apărută ca urmare a subocupării și lipsa de activitate factorilor de producție. Prin urmare, în opinia sa, obiectivul principal al politicii macroeconomice ar trebui să declare ocuparea deplină a forței de muncă, care poate fi realizată doar cu intervenția activă a statului, prin mijloace de stimulare continuă a cererii efective.

Bazat pe această abordare conceptuală a celor două componente ale cererii-de consum și de investiții – factorul determinant este al doilea element, pentru că el a determinat câștigurile de capital, care afectează în mod direct dinamica de reproducere și creșterea venitului național. Prin urmare, dinamica cererii de investiții (ca cererea de investiții realizate), fiind unul dintre principalii factori ciclici, predetermină condițiile stabilității și dezvoltării economice durabile.

La rândul său, dinamica cererii de investiții depinde în mod direct de nivelul ratelor dobânzilor, care, pe de o parte, servește ca un instrument de măsurare (în proporție inversă) rata de rentabilitate a investițiilor realizate în trecut, și pe de altă parte, este un indicator a posibilității de extindere a cererii de investiții în prezent. Prin urmare, în conformitate cu Keynes, în realizarea politicii monetare scopul general trebuie să fie dinamică și nivelul ratelor dobânzilor, dar impactul politicii ar trebui să fie pus în aplicare în conformitate cu următoarea schemă: masa monetară - rata dobânzii - investițiile - venitul național.

Acest sistem de reglementare a funcționat în mod eficient în 50-60 de ani, în multe țări occidentale în condițiile piețelor concurențiale (nemonopolizate sau slab monopolizate). Stimularea cererii efective a contribuit la majorare ratei de creștere a venitului național, creșterii securității sociale a populației, datorită majorărilor veniturilor și punerea în aplicare a diverselor programe sociale finanțate din bugetele. Cu toate acestea, o creștere bruscă în procesele de monopolizare a pieței, a blocat acțiunea mecanismului prețului de echilibru a determinat creșterea rapidă a unei noi calități a inflației (inflație cost), precum și nivelul ridicat al șomajului în anii '70, nu au putut fi explicate în cadrul conceptului keynesian.

A fost nevoie de o revizuire a fundamentelor teoretice

monetary fiscal-budgetary policy in the theory of state regulation and its priorities in the system of indications with the intended purpose (state regulatory intermediate objectives).

In this regard, it is assumed that it can highlight two main directions of economic policy that link differently character of cause-effect in economic processes, and as a result, which carries out tasks making banking and budget regulations. First of all, a special attention is paid to spillway approaches in choosing intermediate objectives, and setting priorities for final regulations.

The main conceptual basis of economic policy in countries with market economies over more than five decades after World War II was the Keynesian doctrine. Based on analysis of cyclic development of capitalist economy and of the destructive character of the general economic crisis, John Keynes, as a theoretical original premise in his conception has used a hypothesis of internal instability of the market economy. This instability is generated by insufficient demand for resources that arises as a result of underemployment and the inactivity of production factors. Therefore, in his view, the main objective of macroeconomic policy should be declaring of full employment of labor, which can be achieved only by active intervention of the state, using means of continuous stimulation of effective demand.

Based on this conceptual approach of the two components of demand – of consumption and investment - the determining factor is second element, because its leads to capital gains, which directly affects the dynamics of reproduction and growth of national income. Therefore, the dynamics of investment demand (the demand for investments), one of the main cyclical factors predetermine the conditions of stability and sustainable economic development.

In its turn, the dynamics of investment demand depends directly on the level of interest rates, which on the one hand, serves as a measuring instrument (in inverse proportion) to rate of return on past investments, and on the other hand, is an indicator of the possibility of expanding investment demand today. Therefore, in accordance with Keynes, in achieving of general goal of monetary policy also should be took dynamic and interest rates of investments, but the impact of the policy should be implemented according to the following scheme: monetary mass - the interest rate - investments - national income.

This regulatory system has worked effectively in the period of 50-60 in many Western countries in terms of competitive markets (non monopolized or with low monopoly). Stimulation of effective demand has contributed to increase in growth rate of national income, in social security of population growth, due to increases in revenues and the implementation of various social programs financed from the budgets. However, a sharp rise in the process of monopolization of the market, has blocked the action of the mechanism of equilibrium price led to rapid growth of a new quality of inflation (cost inflation) and high unemployment in the 70s, that could

ale politicii monetar-credite și a priorităților de reglementare macroeconomică în totalitate. Premise obiective care au schimbat bazele conceptuale ale reglementării de stat au existat (deja în anii '60) recreerea și creșterea rapidă a vitezei a capitalului de împrumut pe piețele internaționale, și mai târziu, inclusiv piața Eurovaluată, care a intensificat efectele repercusiunilor a capitalurilor asociate activităților de CTN etc.

Aceste procese certifică, în cele din urmă, despre creșterea importanței a factorilor financiari în procesele de afaceri și, prin urmare, despre rolul nou a politicii monetar-credite și fiscal-bugetare în sistemul a reglementării de stat. Motivul schimbării priorităților în managementul macroeconomic (de la stimularea a creșterii economice la un predominant a măsurilor antiinflaționiste) a servit, pe de o parte, la consolidarea poziției economice a multor țări cu orientată spre piață, și, pe de altă parte, focarele inflaționiste de la începutul anilor '70 și mai târziu în anii 90 cauzate de menționată mai sus monopolizarea mondială și de influența factorilor cu caracter structural. Circumstanțele indicate au determinat o bază teoretică și utilizarea practică a noilor recomandări, conceptului monetaristă de bani, inflației, și reglementare monetar-credite.

Monetaristii în construcții teoretice provin de la aceea că economia capitalistă este intern stabilă, capabilă de reglementare sine stătătoare și reglare automată. Astfel, o condiție necesară pentru manifestarea unor mecanisme de reglementare sine stătătoare este stabilitatea circulației a masei monetare și a prețurilor. În consecință, impactul asupra sectorului financiar cu ajutorul metodelor politicii monetare-credite servește sarcina mecanismului de reglementărilor guvernamentale.

Cu toate acestea, după cum se știe, obiectul impactului de reglementare, în conformitate cu conceptele monetariste sunt factorii care stimulează oferta resurselor. Însă, impactul asupra dinamicii cererii (investiții), prin modificarea ratelor de dobândă, așa cum a fost sugerat de către keynesieni, duce doar la distrugerea mecanismelor de reglementare sine stătătoare în economie. După cum arată M. Friedman, cererea, măsurată prin nivelul ratelor dobânzii, este o constantă în sistemul de indicatori macroeconomici. El este inertial și se modifică sub influența factorilor structurali pe termen lung în evoluția sistemului economic. În acest caz, stabilitatea cererii este exprimată (măsurată) prin componenta puțin mobilă a ratei dobânzii reale. Însă schimbarea operativă a ratelor dobânzilor este cauzată de componenta inflaționistă a acestora. Prin urmare, ratele dobânzilor variază mai ales în funcție de așteptările inflaționiste, pierzând efectul stimulator de influență asupra dinamicii investițiilor. În aceste condiții, orice acțiuni pe termen scurt ale statului, vizează stimularea cererii, inclusiv prin modificări ale ratelor dobânzii, conduc, în conformitate cu părerea monetariștilor, doar la noi focare a procesului inflaționist.

Având în vedere această motivare, Milton Friedman și adepții săi propun abandonarea a impactului asupra cererii ca o metodă de reglementare anticiclică, care conduce la fluctuațiile bruște în a tempourilor creșterii a masei monetare și încălcarea durabilității sistemului economic.

not be explained in the keynesian concept.

It was required of a review of the theoretical foundations of monetary – credit policy and priorities of entire macroeconomic regulation. Objective preconditions that changed the conceptual foundations of state regulation existed (already in the 60s) recreation and rapid growth rotation speed of borrowed capital on international markets, and later, including Eurocurrency market, which has intensified the effects of the repercussions of capital associated activities of TNC, etc.

These processes certifies, finally, about growing importance of financial factors in business processes and therefore new role of monetary fiscal-budgetary policy system of state regulation. The reason for changing of priorities in macroeconomic management (from stimulating growth to a predominantly anti-inflationary measures) served, on the one hand, strengthening of the economic position of many market-orientated countries of, and, on the other hand, inflationary outbreaks in the early 70s and later in the 90s due to abovementioned global monopolization and the influence of structural factors. Circumstances indicated prompted a theoretical and practical use of the new recommendations, of monetarist concept of money, of inflation, and general aspects of money and credit.

Monetarists in their theoretical construction come from the fact that the capitalist economy is internally stable, capable of self and automatic regulation. Thus, a necessary condition for the manifestation of self regulatory mechanisms is the stability of circulation of money and prices. Consequently, the impact on the financial sector by methods monetary and credit policy mechanism serves burden of government regulations.

However, as is known, object of regulatory impact, according to monetarist concepts are factors that stimulate demand of resources. But, the impact on the dynamics of demand (investment) by changes of interest rates, as was suggested by Keynesians, leads to the destruction of self regulatory mechanisms in the economy. As shown by M. Friedman, demand, measured by the interest rate is a constant in the system of macroeconomic indicators. It is inertial and changes under the influence of long-term structural evolution of the economic system. In this case, stability of demand is expressed (measured) by the less mobile component of the real interest rate. But operative change of interest rates caused by their inflation component. Therefore, interest rates vary especially depending on inflationary expectations, losing influence its stimulatory effect on investment growth. In these circumstances, any short-term actions of the state, aimed at boosting of demand, including changes in interest rates lead according to monetarists opinion, only to new outbreaks of the inflationary process.

Given this motivation, Milton Friedman and his followers propose abandoning of the impact on demand as a countercyclical regulatory capable of self regulatory method that leads to sudden fluctuations in the tempo of growth and sustainability violation economic system. The main focus of the sustainability of monetary policy

Orientarea principală a durabilității politicii monetare, în conformitate cu viziunea monetariștilor, devine volumul ofertei de bani – oferta masei monetare, deoarece orice modificare a ofertei de bani în raport cu produce reacții ciclice în economie. Aceasta explică cauza principală a ciclului economic.

În concepția monetariștilor fără îndoială există momente raționale. Mai întâi de toate, analiza pozițiile lor arată, că într-adevăr prețurile la resurse stabile, curățite de componenta inflației, inclusiv la bunuri de investiționale, stimulează concurența, contribuind la creșterea ofertei de bunuri. Anume aceasta include mecanismul de echilibrare a prețurilor, care reglează preferințele investitorilor, în direcția efectuării de investiții în funcție de rentabilitatea activelor aferente. Afecțând asupra preferințelor investitorilor prin schimbare ratelor de rentabilitate, statul atinge obiectivele macroeconomice de creștere durabilă.

Se poate cu siguranță de a prezice că în stadiul actual de dezvoltare a relațiilor de piață creșterea inflaționistă a prețurilor, formând anticipațiile inflaționiste, modifica semnificativ strategia comportamentului investitorilor. Elementul nou și principal în ierarhie preferințelor lor devine asigurarea de la posibile pierderi ca urmare a inflației. În plus, trebuie de remarcat faptul că acțiunile întreprinse în scopul compensării pierderilor din inflație sunt, la rândul lor, cauza a inflației în viitoare. Ca urmare, mecanismul de stabilire a prețurilor se deformează, iar statul nu poate influența în mod eficient procesele economice. De aceea lupta împotriva așteptărilor inflaționiste și creșterea masei monetare se prezintă într-o calitate nouă, cu alte cuvinte, dobândește un nou rol în realizarea obiectivelor principale ale politicii monetar-creditară și bugetar-fiscale promovate de stat.

Analiza comparativă a celor mai faimoase concepții reflectate mai sus ale reglementării de stat (keynesiană și monetaristă), din punct de vedere a problemei creării premiselor pentru o creștere economică, indică necesitatea de a crește oferta de bani, care ar putea determina dezvoltarea stabilă a economiei. Rezultă că, scopul politicii monetar-creditară a statului trebuie să fie reglementarea temporară creșterii masei monetare (țintirea etc.), care, la rândul său, aduce la stabilizarea prețurilor și formarea condițiilor real concurențiale pentru creștere economică durabilă și stabilă.

Această abordare conceptuală este folosită de noi ca o bază în justificarea, a unui procedeu sistematic în scopul îmbunătățirii politicii antiinflaționiste, argumentării de condițiilor structurale și funcționale pentru monitorizarea procesului de optimizare a procesului inflaționist, precum și de dezvoltare a problemelor de modernizare a managementului financiar, în contextul creșterii rolului de reglementare de stat în optimizarea factorilor antiinflaționisti.

Concluziile. Studiile analitice au arătat că condițiile și măsurile de îmbunătățire a managementului financiar la nivel macro conține trei direcții distincte:

În primul rând, nu se poate da preferință exclusivă (chiar și temporară) nici unuia din elementele structurii puterii naționale de stat, care este implicată în rezolvarea uneia din șirul de probleme interdepartamentale referitor impactului

in accordance with the vision of monetarists becomes the volume of money supply - offer, because any change in the money supply in relation produces cyclic reactions in the economy. This explains the main cause of the economic cycle.

In the conception of monetarists undoubtedly there are rational moments. First of all, the analysis of their positions shows that indeed stable price on resources, cleaned from inflation component, including investment of goods, stimulates competition contributing in this way that leads to growth of goods supply. Namely this includes price balancing mechanism that regulates investor preferences in the direction of making investments based on profitability of related assets. Affecting the preferences of investors by changing of the rates of return, state can achieve macroeconomic objectives of sustainable growth.

It can certainly be predicted that the current stage of development of market relations the inflationary price rise, forming inflation expectations, significantly change behavioral strategies of investors. The main new element in the hierarchy of their preference becomes insurance from possible losses due to inflation. In addition, it should be noted that actions taken to compensate for losses from inflation are, in their turn cause for further inflation. As a result, the pricing mechanism is deformed, and state cannot effectively influence economic processes. That is why the fight against inflation expectations and monetary growth is presented in a new quality, in other words, acquires a new role in achieving of the main policy of monetary and fiscal policy promoted by the state.

Comparative analysis of the most famous views of state regulation which are reflected above (Keynesian and monetarist), in terms of the problem creating adequate conditions for economic growth, indicates need to increase the money supply, which could lead to the stable development of the economy. It follows that monetary and credit policy goal of the state must regulate the rhythms of monetary growth (targeting, etc.), which in its turn brings to stabilize real competitive prices and create conditions for sustainable and stable growth.

This new conceptual approach is used as a basis for justification of a systematic method in order to improve anti-inflationary policy, to argument structural and functional conditions for monitoring the optimization inflationary process, as well as development of problems of modernization of financial management in the context of increasing the role of state regulation in optimizing anti-inflationary factors.

Conclusions. Analytical studies have shown that the conditions and measures to improve financial management at the macro level contain three distinct directions:

First, cannot be given exclusive preference (even temporarily) to any of the elements of national power structure of the state, which is involved in solving one of the series of interdepartmental issues regarding to impact on the financial balance of the national economy.

asupra echilibrului financiar a economiei naționale.

În al doilea rând, trebuie de pornit de la aceea, că economia țării este câmpul de coliziune a diferitor puteri departamentale, de multe ori reflectând nu doar interese opuse, dar și neconcordanța lor națională.

În al treilea rând, caracterul evident logic format de evaluările și reflecțiile acestor genuri trebuie să condiționeze recunoașterea social-economică a faptului, că din aceste deosebiri decurge și multitudinea viziunilor despre acțiunile preferate și a rolului statului, referitor la echilibrul financiar în economia națională și stabilizarea inflației.

Aceste aspecte conceptuale au fost puse drept temei a elaborării în baza cunoștințelor interdisciplinare a modelului de optimizare a impactului factorilor inflaționști ca premisă inițială a stabilizării sistemului financiar, prevăzut în proiectul programului de stat: "Dezvoltarea competitivității și creșterea economică durabilă în contextul economiei bazate pe cunoaștere, dezvoltării și integrării regionale și europene".

Secondly, it should be started from that, that country's economy is the field of collision of different departmental structures, often reflects not only opposing interests, and their national inconsistency.

In the third place, the character obvious logical format of evaluations and reflections of these types must recognize the socio-economic condition of the fact that from these differences follows and multitude visions about preferred actions and of role of the state, relating to financial balance of the national economy and stabilization of inflation.

These conceptual issues have been made as a basis for development of model based on interdisciplinary knowledge for optimization of impact of inflationary factors as the initial premise for stabilizing the financial system, set out in the project of the state program "Development of the competitiveness and sustainable growth in the context of the knowledge economy and regional development and European integration".

Referințe bibliografice/ References:

1. INVESTING ANSWERS. John Maynard Keynes: The Man Who Transformed the Economic World. 2010, 21 January [accesat 25 mai 2013]. Disponibil: <http://www.investinganswers.com/education/economics/john-maynard-keynes-man-who-transformed-economic-world-621>
2. BBC NEWS. How to kick-start a faltering economy the Keynes way. 2008, 22 October [accesat 5 mai 2013]. Disponibil: http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/magazine/7682887.stm
3. ФРИДМАН, М., ФРИДМАН, Р. *Свобода выбирать: наша позиция*. Москва: Новое издательство, 2007. 356 с. ISBN 5-98379-073-0.
4. FRIEDMAN, M., BECKER, G.S. *Milton Friedman on Economics: selected papers*. Chicago: University of Chicago Press, 2008. 180 p. ISBN 978-0226263496.
5. Кризисы приходят и уходят раз в 7 лет. Лекция [accesat 5 mai 2013]. Disponibil: <http://slon.ru/calendar/event/832622/>

Recomandat spre publicare: 08.11.2013